

Sygn. akt II Cz 307/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras – spr.

SSO Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej

z wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. i innych

przeciwko dłużnikowi (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

o świadczenie pieniężne

na skutek skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim – A. S. – punkt III postanowienia z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt Km 258/05

w przedmiocie zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w K.

z dnia 2 grudnia 2013 r., VI Co 1174/13

p o s t a n a w i a :

odrzuć zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w K. oddalił skargę dłużnika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim A. S. w postaci wezwania dłużnika do uiszczenia kwoty 2.000,00 zł na poczet wydatków związanych z udziałem biegłego rzeczoznawcy (punkt III postanowienia z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. Km 258/05) oraz nie obciążył dłużnika kosztami postępowania skargowego.

Uzasadniając rozstrzygnięcie, Sąd Rejonowy wskazał, że wezwanie dłużnika do uiszczenia przedmiotowej zaliczki znajduje oparcie w przepisach prawa, a wysokość zaliczki odpowiadała zakresowi czynności, które miał wykonać biegły rzeczoznawca w związku z dokonaniem oględzin nieruchomości, jej wyceną i sporządzeniem operatu szacunkowego, mając na uwadze dużą powierzchnię zabudowy nieruchomości, różny stopień jej amortyzacji, jak również jej

komercyjny charakter. Nadto Sąd i instancje wskazał, iż wysokość zaliczki jest adekwatna do wysokości stawek wynagrodzenia biegłego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik zaskarżając je w zakresie punktu 1 i wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie zgodnie z żądaniem skargi oraz o zasądzenie na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu wydanie rozstrzygnięcia bez uwzględnienia faktu, że dłużnik znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Nadto skarżący wskazał, iż wysokość zaliczki nie znalazła potwierdzenia chociażby w ofertach innych biegłych sądowych, z których wynikałaby szacunkowa kwota wynagrodzenia za sporządzenie przedmiotowej opinii. Dodatkowo skarżący podniósł, iż pobranie od dłużnika zaliczki w tej wysokości zasugeruje biegłemu wysokość wynagrodzenia, o które może się ubiegać, co nie leży w interesie dłużnika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Jak stanowi art. 767⁴ § 1 k.p.c. w zw. z art. 767 § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu wydane w wyniku rozpoznania skargi na czynności komornika przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie.

Z powyższego przepisu wynika, że przedmiotowe zażalenie nie przysługuje, gdy nie kończy postępowania w sprawie i nie jest wyszczególnione w punktach 1 – 12 przepisu art. 394 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., jak również nie przewiduje jego przepis szczególny (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 1998 r., III CZP 1/98, OSNC 1998, nr 10, poz. 153, oraz z dnia 20 listopada 2008 r., III CZP 107/08, OSNC 2009, nr 10, poz. 139).

Nie każde postanowienie sądu rozstrzygające skargę na czynność komornika jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie. Postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie - w rozumieniu regulacji art. 394 § 1 k.p.c. - jest postanowienie kończące sprawę jako całość. Należy więc przyjąć, że zaskarżalne zażaleniem będzie tylko takie postanowienie, które zakończy postępowanie egzekucyjne jako całość, a nie postanowienie rozstrzygające sprawę wpadkową, za którą uznać należy rozstrzygnięcie skargi na czynność komornika (M. G., Zaskarżalność postanowień sądowych rozstrzygających skargę na czynność komornika, R. 2002, nr 1, s. 63).

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy zauważyć, że komornik sądowy występuje do strony lub uczestnika z żądaniem uiszczenia zaliczki w formie zarządzenia. Nie zmienia tego okoliczność, że zarządzenie to – jak w niniejszej sprawie – zostanie umieszczone w treści postanowienia.

Na zarządzenie komornika w przedmiocie wezwania strony lub uczestnika do uiszczenia zaliczki na wydatki przysługuje skarga z art. 767 k.p.c. Na postanowienie sądu o rozstrzygnięciu skargi w tym przedmiocie zażalenie nie przysługuje, co wynika a contrario z art. 767⁴ k.p.c. (M. Brulińska, Komentarz do art. 767 (4) Kodeksu postępowania cywilnego, teza 6, za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega). Wynika to faktu, że postanowienie sądu rozstrzygające skargę w tym przedmiocie nie kończy postępowania egzekucyjnego jako całości, nie jest wymienione w katalogu zawartym w art. 394 § 1 pkt 1-12 k.p.c., jak również jego zaskarżenie nie jest przewidziane w żadnym przepisie szczególnym. Przewidziana w art. 770 k.p.c. zaskarżalność postanowienia sądu rozstrzygającego skargę na czynność komornika dotyczącą ustalenia kosztów egzekucji dotyczy bowiem jedynie końcowego rozliczenia tych kosztów.

W myśl art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i 13 § 2 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuca zażalenie m.in. wówczas, gdy jest ono niedopuszczalne, a więc w szczególności zażalenie w stosunku do orzeczenia niepodlegającego zaskarżeniu tym środkiem.

Stosownie do art. 373 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i 13 § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca zażalenie, jeżeli uległo ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji.

Z uwagi na powyższe, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji postanowienia.